

1197.

Z Velké.

Bart. II. 206.

Mírně. *Zdlouhavě.*

Ja už sem sa o - žé - niť, ja už sem sa o - žé - niť,

smutně, ne - ve - se - le, smutně, ne - ve - se - le.

[: Ja už sem sa oženiť:]

smutně, neveseľe,

[: ja moja žena visí:]

v kasárni na stěně.

[: Dyž na ňu zpomenu:]

slyze ňa polejú.

1198.

Z Prusenovic.

Bart. II. 457.

V širým po - li hruška stó - jí vr - šek se jí ze - le - ňá,

pod ňó stó - jí má pa - nenka, je ce - lá u - pla - ka - ná.

V čirém poli hruška stójí
vršek se jí zeleňá,
pod ňó stójí má panenka,
je celá upľakaná.

Proč pľáčeš a naříkáš,
dyť si ešče svobodná,
tepró budeš pro mě pľakať,
až ně už nezuhľídáš.

Proč pľáčeš a naříkáš,
o ten vínek zelené,
pojedom do Triestu,
kópím já ti zľacené.

Jak pak ty to móžeš rovnať
zelený k zľacěnému,
tak jak ty se móžeš rovnať
mládenci poctivému.

Už mi koňa vyvádějó,
už mi koňa sedľajó,
už mi koňa vyvádějó,
a trumpěťři tróbijó.

Přestaňte mi koňa sedľat,
přestaňte mi tróbiti,
já se mosím se své miľó,
já se mosím lóčiti

Něprv se svojó maměnkó,
kerá mně vychovaľa,
potom se své němileší,
kerá mě miľovaľa.

Děkuju vám, má maměnko,
za vaše vychování,
a tobě, má němileší,
za věrný miľování.